

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka, ve věci

žalobce:

P. S., narozený X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Janem Knoblochem
sídlem Boettingerova 2902/26, Plzeň

proti

žalovanému:

Ministerstvo životního prostředí
sídlem Vršovická 65, Praha 10

za účasti osoby na řízení zúčastněné:

Povodí Labe, s. p.
sídlem Víta Nejedlého 951, Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2016, č. j. 53807/ENV/16,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 8. 8. 2016, č. j. 53807/ENV/16, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 15 342 Kč, k rukám Mgr. Jana Knoblocha, advokáta se sídlem Boettingerova 2902/26, Plzeň, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a odvolání Českého rybářského svazu, místní organizace Hodkovice nad Mohelkou, a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 5. 2016, č. j. KULK 37338/2016. Tímto prvostupňovým rozhodnutím nebyla žalobci povolena výjimka podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), ze základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů, a to konkrétně pro mihuli potoční (*Lampetra planeri*), vranku obecnou (*Cottus gobio*) a střevli potoční (*Phoxinus phoxinus*), v souvislosti se záměrem výstavby rybího přechodu a opravy jezu z důvodu obnovy provozu historické MVE Třtí.

Žalobce v žalobě nejprve namítal, že postup žalovaného, který sám provedl odůvodnění převahy veřejného zájmu a suploval tak postup, který měl provést již správní orgán I. stupně, je nezákonný. K závěrům, které vyslovil žalovaný v napadeném rozhodnutí, se žalobce již nemohl vyjádřit a řízení se tak stalo fakticky jednostupňovým. Ani odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného v části týkající se hodnocení veřejného zájmu nepovažoval žalobce za dostatečné. Žalovaný dle žalobce nehodnotil, jaký dopad bude mít skutečnost, že zvláště chráněné druhy budou záměrem dotčeny jen okrajově. Závěr žalovaného, že vodní tok bude záměrem negativně ovlivněn, nemá oporu v provedeném dokazování. Z podkladů předložených žalobcem (ichtyologického průzkumu Mohelky u obce Třtí - autor RNDr. M. Š., CSc, biologického hodnocení záměru – autor Ing. Mgr. M. P.) vyplývá, že k negativnímu ovlivnění biotopu nedojde. Z těchto podkladů rovněž vyplývá, že by po obnově náhonu, který v místě historicky fungoval, došlo k obnově biodiverzity v místě náhonů a tůní, jejichž zřízení je rovněž součástí záměru, a že ve stávajícím náhonu u MVE U Trávníčků se hojně vyskytuje právě kriticky ohrožená mihule potoční. Rovněž argument o změně průtoku odvedením části průtoku do uměle vytvořeného náhonu je dle žalobce nepodložený a vytržený z kontextu, neboť v záměru žalobce se jasně hovoří o tom, že by byl zachován minimální průtok ve výši Q 330, z čehož je zřejmé, že by k zavodnění náhonu docházelo prakticky pouze v jarních, případně v zimních měsících. Ke stanovisku Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky (dále jen „AOPK ČR“) žalobce uvedl, že vychází pouze z obecných premis a proklamací, neopírá se o žádná konkrétní zjištění či šetření na místě samém a zcela pomíjí specifika konkrétního případu. Žalobce považoval za chybný rovněž závěr žalovaného, že na realizaci jeho záměru existuje nízký veřejný zájem. Skutečnost, že se jedná o záměr soukromý, nemůže nijak snižovat hodnotu veřejného zájmu, který na obnově MVE Třtí je. Také premisa nízkého veřejného zájmu z důvodu absence formální ochrany vodního

díla podle zákona o kulturních památkách je dle žalobce nesprávná. Z posouzení záměru Národním památkovým ústavem a z výňatku z knihy „Vodní díla v povodní Mohelky a Zábrdky“ je zřejmé, že se jedná o významnou technickou památku regionálního významu a zájem na její obnově a zachování je tak nepochybně vysoký, neboť je součástí národního kulturního a technického dědictví, které by mělo být zachováno dalším generacím. Žalobce rovněž tvrdil, že na výstavbě a obnovování i malých obnovitelných zdrojů energie je vysoký veřejný zájem, a to i zájem evropský. Žalovaný i správní orgán I. stupně také dle žalobce zcela pominuli veřejný zájem na obnově náhonu, který vyplývá jak z odborných posudků předložených žalobcem, tak i z vyjádření Českého rybářského svazu. Žalovaným nebyl vzat v potaz a náležitě posouzen ani veřejný zájem na ochraně proti povodním, který by byl obnovou jezu a zejména náhonu rovněž naplněn. Ze všech výše uvedených důvodů měl žalobce za to, že napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně vybočuje z mezí správního uvážení a vykazuje znaky libovůle. Navrhoval proto, aby napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

V doplnění žaloby žalobce uvedl, že k záměru přistupuje jako historik, neboť při výkonu 30 kW a provozu cca 3 měsíce v roce není možné hovořit o ekonomické návratnosti záměru. Dále namítal, že jednání pracovnice správního orgánu I. stupně Ing. V. bylo v příkrém rozporu s § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a stejný odmítavý postoj k záměru žalobce zaznamenal rovněž při jednání s AOPK ČR, konkrétně s Ing. K. F. Žalobce tvrdil, že jak správní orgán I. stupně, tak AOPK ČR „neměří všem účastníkům stejným metrem“, neboť v případě obnovy železniční trati v místě pod viaduktem v obci Třtí státem vlastněnou společností České dráhy a.s., bylo do biotopu zasaženo velice nevybíravým způsobem, což však nebylo překážkou pro povolení tohoto projektu.

II. Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na svých závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí. K biologickému hodnocení Ing. Mgr. M. P. žalovaný dodal, že z tabulky na str. 34 (souhrnná tabulka odlovených ryb) vyplývá, že v neupraveném úseku, kde je navržen záměr obnovy MVE Třtí, je výskyt zvláště chráněných druhů živočichů výrazně hojnější než na úsecích referenčních. Ohrožená střevle potoční se vyskytuje právě jen v neupraveném úseku. Autor biologického hodnocení tuto skutečnost vysvětluje odkazem na rozdílnost podmínek a dále vyzdvihuje pozitivní vliv derivovaných úseků na vznik nových biotopů zejména pro mihuli potoční a to vzhledem ke zjištění vysoké populace minoh v náhonu referenčního úseku č. 2. Žalovaný poukazoval na skutečnost, že i přes vysokou populaci minoh v náhonu referenčního úseku č. 2 je procentní zastoupení zvláště chráněných druhů v tomto úseku (vlastní tok plus náhon) výrazně nižší, než v neupraveném úseku. Podle žalovaného nelze také očekávat pozitivní vliv záměru na vznik nového biotopu mihule potoční v nově vybudovaném náhonu a to vzhledem ke skutečnosti, že k zavodnění náhonu by docházelo prakticky pouze v jarních, případně zimních měsících, kdy je průtok v řece dostatečný tak, aby bylo naplněno i koryto obnoveného náhonu. Tyto podmínky jsou v příkrém rozporu se životními nároky mihule potoční, protože velmi nízké průtoky až místní vysychání koryta může mít na minohy ničivé následky. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Replika žalobce

V replice k vyjádření žalovaného žalobce konstatoval, že nepřesvědčivost napadeného rozhodnutí spatřuje v nepodloženosti negativních stanovisek žalovaného, správního orgánu I. stupně i AOPK ČR. Z rozhodnutí žalovaného, správního orgánu I. stupně ani z odborného vyjádření AOPK ČR nevyplývá, o co opírají svůj názor ohledně nízké vodnosti toku. Rovněž paušalizované tvrzení AOPK ČR, že obnovou jezu a snížením průtoku dojde k trvalým a dlouhodobě působícím negativním zásahům do stávajícího biotopu, je spekulativní, není podloženo a je v rozporu s důkazem předloženým žalobcem - biologickým hodnocením záměru zpracovaným Ing. Mgr. M. P. na základě rozsáhlého zevrubného šetření a zkoumání na místě samém. V biologickém hodnocení je mimo jiné uvedeno, že rozdíly mezi derivovaným a přirozeným úsekem se neprokázaly. Naopak stanovené ukazatele kvality společenstva organismů dna jsou lepší u derivovaného úseku profil č. 3. Na složení organismů dna v řece Mohelka má mnohem větší vliv přítomnost bodových zdrojů znečištění - odpadní vody z obcí Hodkovice nad Mohelkou, Radostín nebo Radimovice. Ve zmíněném dokumentu je dále uvedeno, že v obou lovených profilech není patrný vliv dvou provozovaných MVE (Sedlejevický mlýn a Trávníček) odebírajících na svůj provoz vodu z Mohelky. Žalovaný sice konstatoval, že toto vyjádření není možné brát do úvahy vzhledem k tomu, že zmiňované MVE nejsou po léta v provozu, toto tvrzení ale rovněž není opřeno o důkazy ve spise. MVE Trávníček i MVE Sedlejevice nemají sice povolení k nakládání s vodami pro provoz MVE, nicméně jsou stále funkční, vodu do náhonu při vyšších stavech pouštějí a ke snížení průtoku v derivovaném úseku tak dochází. Skutečnost, že záměrem bude ovlivněn úsek toku dlouhý 800 m, dle žalobce nedokládá, že zvláště chráněné druhy budou nepříznivě ovlivněny v případě, že bude zachován plánovaný minimální průtok $Q\ 330$. Vzedmutím jezu a obnovením přírodního koryta náhonu by vznikl další biotop vhodný právě pro kriticky ohroženou mihuli potoční, což opět vyplývá z biologického hodnocení. Uvedení procentuálních hodnot zastoupení zvláště chráněných druhů v jednotlivých sledovaných úsecích Mohelky, které žalovaný provedl na základě údajů z tabulky na str. 34 biologického hodnocení, je vytrženo z kontextu a je tudíž zavádějící. Není například zohledněno, že délka úseku od lovu k náhonu 3, byla pouze 20 m, kdežto u ostatních úseků to byla délka kolem 100 m. Tabulku je třeba číst v kontextu toho, co je uvedeno na stránkách 32 až 35 biologického hodnocení. Vůbec nejhojnější zastoupení nejohroženějšího druhu z posuzovaných, tj. mihule potoční, je právě v úseku 3 náhonu pro MVE Trávníček. Naopak v úseku, kde by mělo dojít k obnově jezu a náhonu (úsek 2, profil 3) není výskyt zvláště chráněných druhů hojný. Za chybné a nepodložené tvrzení žalobce označil rovněž vyjádření žalovaného, že by k zavodnění obnoveného náhonu mělo docházet pouze v zimních a jarních měsících a jinak by měl tento náhon vysychat, a proto nelze očekávat pozitivní vliv na populaci mihule potoční. To, že náhonem bude v měsících s hojnějším průtokem protékat více vody a bude tedy možné provozovat MVE, ještě neznamená, že v období s menším průtokem bude náhon vyschlý. V takových obdobích bude zastaven odtok náhonu a v náhonu se tedy bude voda udržovat po celý rok, tak jak je tomu v náhonu u MVE Trávníček. Žalobce zdůraznil, že z biologického hodnocení jednoznačně vyplývá, že zvláště chráněné druhy by byly v tomto konkrétním případě a za podmínek, za kterých by k obnově vodního díla a MVE došlo, negativně ovlivněny pouze v minimální míře, pokud vůbec. K tomuto by mělo být přihlédnuto při vážení míry jednotlivých veřejných zájmů. K vyjádření AOPK ČR žalobce konstatoval, že v něm není uveden ani současný průtok, ani jakým způsobem

Shodu s prvopisem potvrzuje M. B.

by negativně ovlivnilo zvláště chráněné druhy a jejich biotop ponechání minimálního průtoku Q 330, když takový průtok je uváděn jako dostatečný v Metodickém pokynu odboru ochrany vod MŽP (č. 9/1998) a rovněž Ing. Mgr. M. P. v biologickém hodnocení uvádí, že by takový průtok neměl negativní vliv na biotu řeky. Závěry AOPK ČR o nepříznivém ovlivnění zvláště chráněných druhů a jejich biotopu jsou paušální a v rozporu se závěry biologického hodnocení Ing. Mgr. M. P., které se opírá o konkrétní poznatky zjištěné na místě samém. Žalobce dále trval na tom, že naopak zájem na obnově historického vodního díla a MVE i na zřízení zdroje obnovitelné energie byl žalovaným a správním orgánem I. stupně podhodnocen.

IV. Duplika žalovaného

Ve vyjádření k replice žalobce žalovaný znovu zdůraznil, že referenční úseky užité v biologickém hodnocení jsou úseky, kde není MVE provozována (MVE Sedlejevický mlýn nemá povolení pro nakládání s vodami a MVE Trávníček nemá platné kolaudační rozhodnutí pro rybí přechod). Biologické hodnocení tak vychází z chybných premis a provedené porovnání nemá odpovídající vypovídací hodnotu a je možné jej označit za zavádějící. Žalovaný trval na tom, že v řízení nebyla shledána převaha veřejného zájmu a nebyla tak splněna základní podmínka pro udělení výjimky. Vzhledem k tomu, že se zvláště chráněné druhy nachází v nepříznivém stavu z hlediska ochrany, je dle žalovaného možné konstatovat, že jakýkoliv zásah do jejich biotopů, který není určen k dosažení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany, je zásahem negativním. Žalovaný dále zdůraznil, že závěry AOPK ČR týkající se vhodnosti toku vyplývají zejména z odborných a místních znalostí. Předmětem činnosti AOPK je mimo jiné odborná podpora výkonu státní správy na úseku ochrany přírody a krajiny. Závěr Ing. Mgr. M. P. o vyloučení vlivu při stanovení při průtoku Q 330, který je stanoven také u provozu nad a pod plánovanou MVE, lze označit za chybný a zavádějící. V Metodickém pokynu č. 9/1998 je minimální zůstatkový průtok definován jako minimální průtok, který je nutno ponechat ve vodním toku v daném profilu nebo úseku pro udržení jeho základních vodohospodářských a ekologických funkcí. V řízení o udělení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny se posuzuje vliv záměru na zachování stavu předmětu ochrany a ne pouze na zachování základních ekologických funkcí toku. Nelze proto dovozovat, že zajištěním minimálního zůstatkového průtoku jsou splněny podmínky pro udělení výjimky podle § 56 citovaného zákona. Předmětem řízení o udělení výjimky je vliv záměru na zvláště chráněné druhy a jejich biotop. Cílem ochrany je zachování stavu zvláště chráněných druhů a jejich biotopů. Tento biotop má být negativně ovlivněn snížením průtoku vody ve vodním toku. K vytvoření náhradního biotopu realizací náhonu lze pouze přihlédnout jako ke zmírňujícímu či kompenzačnímu opatření. Tento případný vznik náhradního biotopu však nevyváží zánik přírodního biotopu v úseku navržené derivace. K tvrzení žalobce, že v období s menším průtokem bude sice zastaven odtok náhonu, ale voda se v něm bude udržovat po celý rok, žalovaný uvedl, že pokud bude všechen průtok veden hlavním korytem, nelze vysychání náhonu vyloučit.

V. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

Dne 14. 3. 2016 obdržel správní orgán I. stupně žádost žalobce o povolení výjimky ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů uvedených v § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny - v kategorii kriticky ohrožených pro mihuli potoční (*Lampetra planeri*), v kategorii ohrožených pro vranku obecnou (*Cottus gobio*) a střevli potoční (*Phoxinus phoxinus*), konkrétně ze zákazu je rušit, poškozovat či přemísťovat jimi užívaná sídla. O výjimku bylo požádáno v souvislosti se záměrem výstavby rybího přechodu a opravy jezu na vodním toku Mohelka z důvodu obnovy provozu historické MVE Třtí č. p. 8. Žalobce v žádosti uvedl, že z důvodu obnovy historické MVE v objektu bývalého mlýna je třeba provést opravu a doplnění poškozeného jezu. V rámci stavby měl být obnoven i náhon a mělo dojít k vybudování rybího přechodu. K žádosti byl přiložen: zákres záměru včetně rybího přechodu (K. 2016), biologické hodnocení záměru (P. 2015), hydrologické údaje Českého hydrometeorologického ústavu (2011), výsledky ichtyologického průzkumu Mohelky (Š. 2015), migrační prostupnost pevného jezu na Mohelce (K. 2016), posouzení záměru od Národního památkového ústavu (2015), vyjádření samosprávy a dalších dotčených organizací (2015), stanovisko odborníků k záměru (Š, P. 2015), dopis C.V.I. K. - podpora záměru (2015), vyjádření ředitele zámku Sychrov - podpora záměru (2015), stanovisko povodní Labe s. p. jako správce vodního toku k obnově díla a nakládání s vodami, výňatek z knihy „Vodní díla v povodí Mohelky a Zábrdky“ týkající se mlýna č. p. 8 ve Třtí.

Na základě oznámení správního orgánu I. stupně o zahájení řízení v dané věci se jako účastníci řízení vyjádřily Český rybářský svaz, z. s., severočeský územní svaz a Český rybářský svaz, z. s., místní organizace Hodkovice nad Mohelkou. Oba subjekty doporučily správnímu orgánu I. stupně výjimku ze základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů neudělit.

Správní orgán I. stupně dále požádal agenturu AOPK ČR o vypracování odborného stanoviska k podané žádosti žalobce. AOPK ČR ve vyjádření k záměru žalobce konstatovala, že trvá na názoru, že biologická hodnota záměrem dotčené lokality je vysoká a z hlediska posouzení vlivu stavby na ekologický stav předmětného vodního toku preferuje novou variantu realizace předloženého záměru. Z pohledu druhové ochrany se dle AOPK ČR jedná o trvalé a dlouhodobě působící negativní zásahy do stávajícího biotopu zvláště chráněných druhů živočichů (zejména vranky obecné, střevle potoční a mihule potoční) a ani realizací v projektu navržených kompenzačních opatření ke zmírnění bariérového efektu stavby by nedošlo k zajištění optimálního dlouhodobě udržitelného stavu dotčených biotopů. Z těchto důvodů AOPK ČR správnímu orgánu I. stupně nedoporučila povolit výjimku z ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů.

Dne 13. 5. 2016 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno vyjádření žalobce k uvedeným podkladům. Součástí vyjádření byla i revokace stanoviska Českého rybářského svazu, z. s., místní organizace Hodkovice nad Mohelkou. Své původně negativní stanovisko revokoval dopisem ze dne 12. 5. 2016 i Český rybářský svaz, z. s., severočeský územní svaz (toto podání však bylo doručeno pouze e-mailem). Ke stanovisku AOPK ČR žalobce ve svém vyjádření uvedl, že neexistuje žádný opodstatněný důvod pro nulovou variantu. Celý tok Mohelky od Sedlejovic po Trávníček má vysokou biologickou hodnotu, tento fakt nenarušují stávající derivace u MVE. V rámci žádosti byly předloženy důkazy, že derivace při rozumně nastavených pravidlech neškodí. Žalobce zdůraznil, že konstatování AOPK

ČR jsou všeobecná bez jednoznačných důkazů. Dle žalobce proto nelze předjímat, že záměr bude mít negativní vliv na tok.

Správní orgán I. stupně, v rozhodnutí ze dne 23. 5. 2016, č. j. KULK 37338/2016, jímž výjimku dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny žalobci nepovolil, odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2015, č. j. 10 As 2/2015 - 254. Dle správního orgánu I. stupně je třeba posoudit existenci jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, převahu takto určeného jiného zájmu nad zájmem na ochraně přírody, neexistenci jiného uspokojivého řešení a skutečnost, že realizace záměru neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu ohroženého druhu z hlediska jeho ochrany. Žadatel o výjimku podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny bude úspěšný, jen pokud splní každou z výše uvedených podmínek. Pokud je již při zkoumání prvního či druhého kroku zřejmé, že žadatel nemůže uspět, protože na jeho straně není relevantní jiný veřejný zájem, respektive ten nepřevažuje nad zájmem ochrany přírody, je nadbytečné, aby správní orgán hodnotil splnění dalších předpokladů pro povolení výjimky. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že budova mlýna Tří č. p. 8 je zajímavých technickým objektem s doložitelnou historií, objekt ale není veden v ústředním seznamu kulturních památek, není nijak památkově chráněn, nespadá ani do ochranného pásma státního zámku Sychrov. Předkládaný veřejný zájem na obnově technické památky dle správního orgánu I. stupně nelze akceptovat, neboť se nejedná o památku ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Dle správního orgánu I. stupně se jedná o objekt, který má určitý turistický a naučný potenciál, který je však pouze lokální a jehož společenský význam je nízký. Váha veřejného zájmu na obnově soukromého objektu, byť lokálně technicky zajímavého je proto dle správního orgánu I. stupně velmi nízká. Provoz obnovitelného zdroje energie uznal správní orgán I. stupně za veřejný zájem, zdůraznil však, že předpokládaný výkon a objem energie nebude veliký. Záměr proto ani v tomto bodě dle správního orgánu I. stupně nelze považovat za významný z hlediska celospolečenského. Správní orgán I. stupně dále porovnával váhu veřejného zájmu na realizaci záměru obnovy MVE se zájmem na ochraně přírody a krajiny a konstatoval, že záměr opravy jezu a výstavby rybího přechodu je navržen v místě, které je velmi cenným biotopem vranky, mihule, střevle a dalších vodních organismů. Realizací záměru dojde k ovlivnění 886 m toku. Řeka Mohelka je v tomto úseku přírodně i krajině velmi cenným tokem se silnou rybí obsádkou. Dle ichtyologického průzkumu, který provedl RNDr. M. Š. v červenci 2015, lze dotčený úsek řeky zařadit mezi jedny z nejpoměrněji zarybněných úseků toků podobného charakteru u nás, kdy abundance je zde srovnatelná s nenarušenými toky ve zvláště chráněných územích. Dotčené území je součástí regionálního biocentra RC 1247 v údolí Mohelky. Vzhledem k poměrně nízké vodnosti tohoto vodního toku je odběr vody z vodního toku z pohledu zájmů ochrany vodních živočichů problematický. Správní orgán I. stupně proto dospěl k závěru, že převažují zájmy ochrany přírody nad veřejnými zájmy na obnově MVE. Ve třetím a čtvrtém kroku zkoumal správní orgán I. stupně neexistenci jiného uspokojivého řešení a skutečnost, zda realizace záměru neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu ohroženého druhu z hlediska jeho ochrany. Za jiné uspokojivé řešení považoval realizaci záměru v redukované podobě bez opravy jezu, výstavby rybího přechodu a obnovy náhonu, pouze s využitím stávajícího zdroje vody, který se nachází v budově mlýna. Obnova mlýna může proběhnout bez potřeby zásahu do vodního toku. Záměr v části realizace i následného provozu navrhované MVE koliduje se zájmy ochrany přírody, což ve svém odborném stanovisku deklaruje i AOPK ČR. Tvrzení žalobce, že záměr nemůže ovlivnit biotop v Mohelce, správní orgán I. stupně nepřijal, když zdůraznil,

že obě sousední vodní díla MVE Sedlejšovice i MVE Trávníček jsou dlouhodobě neprovozována. MVE Trávníček je navíc na toku pod soutokem s Oharkou, kde má vodní tok vyšší průtoky.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně se žalobce a Český rybářský svaz, místní organizace Hodkovice nad Mohelkou odvolali. K odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí se písemně vyjádřila i obec Sychrov. Žalobce v odvolání mimo jiné namítal, že není rozhodné, zda MVE Sedlejšovice a MVE Trávníček fungují nebo ne, ale zda je vodní tok zařízeními MVE (náhony, stavidly a jezy) ovlivňován.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že správnímu orgánu I. stupně přísluší vyhodnotit na základě předložených podkladů, zda lze shledat veřejný zájem na předloženém záměru a v případě, že je veřejný zájem shledán, určit jeho míru. Žalovaný se ztotožnil se správní úvahou správního orgánu I. stupně ohledně veřejného zájmu záměru, pouze na základě vyjádření Státního památkového úřadu by přiznal záměru na obnovu technické památky význam regionální, protože se má jednat o jedno z nejlépe dochovaných a dobře zdokumentovaných děl v rámci regionu. Váhu veřejného zájmu na realizaci záměru tak žalovaný nepovažoval za velmi nízkou, ale stále pouze za poměrně nízkou. Nízký veřejný zájem vyplývá dle žalovaného i z kritéria provozu obnovitelného zdroje energie, a to na základě předpokládaného výkonu, který podle žalobce nemá být velký. K žalobcem předloženým podkladům žalovaný uvedl, že dokumentace RNDr. M. Š. je zaměřena pouze na ichtyologický průzkum, úkolem nebylo hodnotit možné dopady plánované MVE Třetí. V biologickém hodnocení Ing. Mgr. M. P. je konstatováno, že nepříznivý dopad snížených průtoků na zvláště chráněné druhy ryb se nemusí vůbec projevit. Tento závěr je dovozován z velmi dobrého stavu referenčních lokalit (přirozená skladba rybního společenstva srovnatelná s bezzásahovými úseky ve zvláště chráněných územích), které jsou derivovány téměř v totožné délce jako budoucí MVE. Autor biologického hodnocení přitom ale vychází z předpokladu, že referenční úseky jsou ovlivněné odběrem vody pro identické MVE, které jsou do dnešního dne stále v provozu. Ze spisu však vyplývá, že obě zařízení v referenčních úsecích nejsou provozována. Pouhou existencí zařízení, která nejsou v provozu, není doloženo, že by průtoky v derivovaných referenčních úsecích byly sníženy na minimální zůstatkový průtok Q_{330} tak, jak se předpokládá u předmětné MVE Třetí. Není tedy doloženo, že se jedná o srovnatelné podmínky. AOPK ČR ve svém vyjádření konstatovala, že v obou referenčních úsecích nejsou zařízení provozována, a že v případě obnovy jezu a provozu MVE se jedná o trvalé a dlouhodobě působící negativní zásahy do stávajícího biotopu zvláště chráněných druhů živočichů. Žalovaný proto nesouhlasil s žalobcem, že byly předloženy důkazy o tom, že nedojde k negativnímu ovlivnění biotopu zvláště chráněných druhů ryb. Žalovaný uzavřel, že nebyla shledána převaha veřejného zájmu na realizaci záměru, a proto je nadbytečné zabývat se splněním dalších zákonných podmínek, tj. existencí jiného uspokojivého řešení a zda záměr neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu z hlediska ochrany. Žalovaný žalobci přesvědčil v tom, že převaha veřejného zájmu ochrany přírody nebyla v prvostupňovém rozhodnutí dostatečně odůvodněna. Podle žalovaného veřejný zájem na ochraně přírody vyplývá zřetelně ze zákona o ochraně přírody, konkrétně § 50. Dotčenými zvláště chráněnými druhy jsou kriticky ohrožená mihule potoční a ohrožená vranka obecná a střevle potoční. Vysokou váhu veřejného zájmu dokládá dotčení kriticky ohroženého druhu, jehož ochrana je prioritní a dále skutečnost, že dva druhy mihule potoční a vranka obecná jsou druhy chráněné podle práva Evropských společenství. Význam veřejného zájmu na ochraně těchto dvou druhů není tedy lokální nebo regionální,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. B.

ale je evropský. Vysokou váhu veřejného zájmu ochrany přírody dokládá dále přírodní hodnota dotčeného biotopu, která ze spisu jednoznačně vyplývá. Dotčený biotop má být záměrem negativně ovlivněn a to v nemalém rozsahu, neboť se jedná o ovlivnění více než 800 m vodního toku změnou průtoku a odvedením části průtoku do uměle vytvořeného náhonu. Ochrana biotopu spočívá v zachování jeho stávajícího příznivého stavu. Z povahy záměru je zřejmé, že se tento stav změní a to v neprospěch zvláště chráněných druhů. Žalovaný tak shledal vysoký veřejný zájem na ochraně přírody a naopak nízký veřejný zájem na realizaci záměru, neboť se jedná o soukromý zájem na obnově technické památky. Veřejný zájem byl uznán i na základě skutečnosti, že součástí záměru je využívání obnovitelné energie, jedná se však pouze o dobrovolnou formu využívání obnovitelného zdroje energie motivovanou finanční podporou státu. Naléhavé důvody k realizaci záměru žalovaný neshledal.

VI. Právní posouzení

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, již je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s

§ 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.

Krajský soud nejprve považuje za vhodné shrnout právní úpravu, která na daný případ dopadá. Obecný zákaz škodlivě zasahovat do vývoje zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů a do jejich biotopů obsahuje zákon o ochraně přírody a krajiny v § 49 a § 50. Výjimku je možno povolit podle § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, a to buď v zájmu ochrany přírody, nebo v případech, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody. Jestliže se jedná o rostlinný či živočišný druh, který je předmětem ochrany podle práva Evropské unie (což je v daném případě u dvou druhů splněno), lze výjimku povolit jen tehdy, pokud je dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody, neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. Dle § 56 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny lze výjimku ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů povolit v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí. Citovaná právní úprava týkající se druhů chráněných na evropské úrovni vychází ze směrnice Rady č. 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (dále jen „směrnice o stanovištích“). Lze tedy shrnout, že správní orgány měly v řízení za úkol zkoumat v řízení o povolení výjimky naplnění celkem čtyř podmínek: 1. existence naléhavých důvodů veřejného zájmu, 2. převaha tohoto veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody, 3. neexistence jiného uspokojivého řešení a 4. dosažení či udržení příznivého stavu jednotlivých druhů z hlediska jejich ochrany.

Základní nepřekročitelnou podmínkou pro povolení výjimky je převaha jiného zájmu nad zájmem ochrany přírody, přičemž zákon o ochraně přírody od roku 2009 již nevyžaduje, aby tato převaha byla výrazná.

Ve vztahu k rozsahu soudního přezkumu je třeba poukázat na to, že orgán ochrany přírody rozhodující o výjimce má podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny poměrně značný prostor pro svoji úvahu, neboť předmětné ustanovení obsahuje kombinaci neurčitého právního pojmu a správního uvážení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2012, č. j. 9 As 30/2012 - 88). Neurčitý právní pojem, zde představovaný „jiným veřejným zájmem“ (§ 56 odst. 1), přitom nelze dostatečně přesně vymezit a jeho aplikace závisí na posouzení každého jednotlivého případu, byť zde zákon o ochraně přírody a krajiny zavádí určitou obecnou kategorizaci zájmů, pro které lze výjimku ze zákazu u zvláště chráněných živočichů a rostlin udělit (§ 56 odst. 2). Pouze v případě, že správní orgán shledá existenci veřejného zájmu, lze posoudit, zda tento zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody a zda jsou splněny i další podmínky v podobě neexistence jiného uspokojivého řešení a udržení populace daného druhu v příznivém stavu z hlediska ochrany. Následně na základě posouzení těchto podmínek správní orgán v rámci svého správního uvážení vyjádřeného v předmětném paragrafu dikcí „může... povolit“ rozhodne, zda v daném případě výjimku povolí či nepovolí.

Při takto širokém prostoru pro úvahu správního orgánu je však o to více třeba trvat na podrobném a zejména přesvědčivém odůvodnění každého vydaného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud v kontextu jiného typu řízení vyslovil též závěr, že i tam, kde má správní orgán správní uvážení, „*musí být jeho postup a rozhodnutí přezkoumatelné a musí být zřejmé, že z mezí a hledisek správního uvážení nevybočil*“ (viz rozsudek ze dne 30. 11. 2004, č. j. 3 As 24/2004 -79, publikovaný pod č. 739/2006 Sb. NSS).

Správní řízení o povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných rostlin a živočichů je řízením návrhovým. Předmět řízení je tedy vymezen návrhem žadatele o povolení výjimky. U závažných zásahů do krajiny obvykle žadatel vychází z obsahu biologického hodnocení, ať již je provedeno jako součást posuzování vlivů na životní prostředí (v dokumentaci EIA) anebo je provedeno podle § 67 zákona o ochraně přírody.

V projednávaném případě žalobce v žádosti o udělení výjimky za veřejný zájem na realizaci svého záměru s odkazem na vyjádřené Národního památkového ústavu označil obnovu významné technické památky a okrajově i využití jejího energetického potenciálu. Dovolával se příznivých výsledků biologického průzkumu zpracovaného Ing. Mgr. M. P., který k žádosti přiložil.

Správní orgán I. stupně i žalovaný veřejný zájem na obnově technické památky i na provozu obnovitelného zdroje energie uznali a oba tyto zájmy porovnávali s veřejným zájmem na ochraně přírody. Veřejný zájem na ochraně proti povodněmi žalobce v žádosti o povolení výjimky netvrdil ani nedokládal a správní orgány tak nebyly povinny tento veřejným zájmem posuzovat. Žalovaný přijal žalobcovu námitku o nedostatečném odůvodnění převahy veřejného zájmu na ochraně přírody v rozhodnutí správního orgánu I. stupně a snažil se toto pochybení napravit v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vysokou váhu veřejného zájmu na ochraně přírody žalovaný spatřoval v dotčení kriticky

ohrožené mihule potoční (*Lampetra planeri*) a ohrožené vranky obecné (*Cottus gobio*) a střevle potoční (*Phoxinus phoxinus*). Uvedl: „Vysokou váhu veřejného zájmu dokládá dotčení kriticky ohroženého druhu, jehož ochrana je prioritní a dále skutečnost, že dva druhy mihule potoční a vranka obecní jsou druhy chráněné podle práva evropského společenství. Význam veřejného zájmu na ochraně těchto dvou druhů není tedy lokální nebo regionální, ale je evropský. Vysokou váhu veřejného zájmu ochrany přírody dokládá dále přírodní hodnota dotčeného biotopu, která ze spisu jednoznačně vyplývá“. S těmito závěry krajský soud souhlasí. Dotčení výše uvedených zvláště chráněných druhů i vysoká přírodní hodnota dotčeného biotopu skutečně ze spisu jednoznačně vyplývá (viz závěry ichtyologického průzkumu RNDr. M. Š, CSc a biologického hodnocení Ing. Mgr. M. P.) a žalobce tyto skutečnosti ani nerozporuje. Pro další závěr žalovaného, že: „dotčený biotop má být záměrem negativně ovlivněn a to v nemalém rozsahu, neboť se jedná o ovlivnění více než 800 m vodního toku změnou průtoku a odvedením části průtoku do uměle vytvořeného náhonu“ však soud ve spise nenalezl dostatek podkladů.

K otázce případného vážení dvou veřejných zájmů, které jsou v kolizi, se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozhodnutí ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 As 65/2012 - 161, publikovaném pod č. 2879/2013 Sb. NSS. Nejvyšší správní soud uvedl, že správní orgán musí nejprve řádně určit a individualizovat na konkrétní případ oba veřejné zájmy, které jsou ve hře, a poté porovnat závažnost obou v kolizi stojících veřejných zájmů s tím, že zásah do žádného z obou chráněných veřejných zájmů nesmí svými negativními důsledky přesahovat pozitiva.

Správní orgán je tedy povinen specifikovat následek realizace předmětného záměru na populaci dotčených zákonem chráněných živočichů a porovnat zájem ochrany přírody s jiným veřejným zájmem na realizaci předmětného záměru. V projednávaném případě byl proto povinen přesvědčivě se vypořádat se závěry biologického hodnocení Ing. Mgr. M. P. předloženého žalobcem. Toto hodnocení je vyžadováno samotným zákonem o ochraně přírody a krajiny. Podle § 67 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny „Ten, kdo v rámci výstavby nebo jiného užívání krajiny zamýšlí uskutečnit závažné zásahy, které by se mohly dotknout zájmů chráněných podle části druhé, třetí a páté tohoto zákona (dále jen "investor"), je povinen předem zajistit na svůj náklad provedení přírodovědného průzkumu dotčených pozemků a písemné hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na rostliny a živočichy (dále jen "biologické hodnocení"), pokud o jeho nezbytnosti rozhodne orgán ochrany přírody příslušný k povolení zamýšleného zásahu. Podrobnosti biologického hodnocení upraví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.“

Podle § 67 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny „Přírodovědný průzkum a biologické hodnocení podle odstavců 1 a 2 se využívá jako podklad pro rozhodování orgánu ochrany přírody.“

Podle § 45i odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny „Posouzení podle odstavce 2 nebo hodnocení podle § 67 mohou provádět pouze fyzické osoby, které jsou držiteli zvláštní autorizace (dále jen "autorizace"). Podmínkou pro udělení autorizace je bezúhonnost, vysokoškolské vzdělání odpovídajícího zaměření a vykonání zkoušky odborné způsobilosti. Autorizaci uděluje a odnímá Ministerstvo životního prostředí. Autorizace se uděluje na dobu 5 let a prodlužuje se opakovaně o dalších 5 let za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Rozsah

požadovaného vzdělání, obsah zkoušky a důvody pro odnětí autorizace stanoví Ministerstvo životního prostředí prováděcím právním předpisem. Při posuzování odborné kvalifikace státních příslušníků členských států Evropské unie se postupuje podle zvláštního právního předpisu. Autorizace k činnostem podle § 45b a 67 vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb.“

Podle § 18 odst. 1 vyhlášky ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále též „vyhláška č. 395/1992 Sb.“) „*Biologické hodnocení je zpráva obsahující zjištění, popis a vyhodnocení současného stavu krajiny a předpokládaných přímých i nepřímých vlivů investorem zamýšleného užívání krajiny z hlediska vlivu na rostliny a živočichy.*“ Podle § 18 odst. 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb. „*hodnocení obsahuje zejména: a) popis a vyhodnocení biologických prvků krajiny (se zvláštním zřetelem na zvláště chráněné části přírody), b) charakteristiku zamýšleného zásahu, obsahující především: základní administrativní údaje, technicko-ekonomické údaje, předpokládané přímé vlivy na rostliny a živočichy, předpokládané nepřímé vlivy na rostliny a živočichy včetně možných rizik, popis opatření navržených k prevenci, omezení, vyloučení, případně kompenzaci negativních účinků, návrh monitoringu negativních vlivů, shrnutí a závěry.*“

Při realizaci výstavby je to investor, kdo je povinen předem zajistit na svůj náklad provedení biologického hodnocení, tj. hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na tyto chráněné zájmy. V nyní projednávaném případě, žalobce jakožto investor, předložil v rámci řízení o udělení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, biologické hodnocení, jež vypracoval Ing. Mgr. M. P., který je autorizovanou osobou pro biologické hodnocení ve smyslu § 67 a § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny.

S ohledem na výše uvedené zákonné zakotvení biologického hodnocení (srov. § 67 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny) je dále zřejmé, že toto hodnocení je při postupu podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny důležitým podkladem, z něž správní orgány vychází (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2017, č. j. 7 As 83/2017 - 47). To samozřejmě nevylučuje, aby byl tento podklad zpochybněn jiným relevantním podkladem. V projednávaném případě Mgr. Ing. M. P. v závěru biologického hodnocení uvedl, že nepříznivý dopad snížených průtoků na zvláště chráněné druhy ryb se nemusí vůbec projevit. Tento závěr je dovozován z velmi dobrého stavu referenčních lokalit (přirozená skladba rybního společenstva srovnatelná s bezzásahovými úseky ve zvláště chráněných územích), které jsou derivovány téměř v totožné délce, jako budoucí MVE. K tomu žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval: „*Autor biologického hodnocení přitom ale vychází z předpokladu, že referenční úseky jsou ovlivněné odběrem vody pro identické MVE, které jsou do dnešního dne stále v provozu. Ze spisu však vyplývá, že obě zařízení v referenčních úsecích nejsou provozována. Pouhou existencí zařízení, která nejsou v provozu, není doloženo, že by průtoky v derivovaných referenčních úsecích byly sníženy na minimální zůstatkový průtok Q 330 tak, jak se předpokládá u předmětné MVE Třetí. Není tedy doloženo, že se jedná o srovnatelné podmínky. AOPK ve svém vyjádření konstatuje, že v obou referenčních úsecích nejsou zařízení provozována a dále uvádí, že opakovaně konstatuje a trvá na názoru, že v případě obnovy jezu a provozu MVE se jedná o trvalé a dlouhodobě působící negativní zásahy do stávajícího biotopu zvláště chráněných druhů živočichů.*“ Krajský soud

však dostatečné podklady pro tento závěr ve spise nenalezl a nemůže se proto vyjádřit k tomu, zda jsou závěry správního orgánu v tomto ohledu správné. Ve vyjádření ze dne 13. 4. 2016 se AOPK k závěrům biologického hodnocení vůbec nevyjadřuje, odkazuje však na své vyjádření ze dne 25. 11. 2015, v němž k referenčním lokalitám (MVE Trávníček a MVE Sedlejšovice) uvedla, že se v obou případech jedná o dlouhodobě neprovozovaná vodní díla, kde neexistují identické podmínky pro objektivní srovnání jejich aktuálního stavu s budoucím provozem posuzované MVE Třetí. Jediným dalším dokladem, který ohledně této otázky správní spis obsahuje, je rozhodnutí o povolení k nakládání s vodami vydané pro MVE Trávníček dne 30. 11. 2009. Žalobce přitom již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně mimo jiné namítal, že není rozhodné, zda provozy fungují nebo ne, ale zda jsou toky těmito zařízeními (náhony, stavidly, jezy) ovlivňovány. K této otázce se žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nevyjádřil, zopakoval pouze stanovisko AOPK. Soud však musí na tomto místě souhlasit s žalobcem, že závěr AOPK, že v případě zamýšlené obnovy jezu a zejména budoucím provozem derivační MVE dojde k trvalým a dlouhodobě působícím negativním zásahům do stávajícího biotopu zvláště chráněných druhů živočichů, není ve spise ničím doložen. V případě AOPK jde sice o instituci odborně způsobilou v otázkách ochrany zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, její odbornost by se ale měla také odrážet v kvalitě stanovisek, které vydává. Pokud sám žalovaný soudu navrhuje doplnit dokazování výsledkem pracovníka AOPK, svědčí to o tom, že ani žalovaný nepovažuje stanovisko AOPK za úplné a přesvědčivé.

Žalovaný mohl v rámci odvolacího řízení doplnit odůvodnění správního orgánu I. stupně. Byl však povinen opřít svůj názor o převaze veřejného zájmu na ochraně přírody o přesvědčivé důvody doložené ve správním spise, což se dle krajského soudu nestalo.

K námitkám vzneseným poprvé až v doplnění žaloby soud nepřihlížel, neboť byly uplatněny po uplynutí zákonné lhůty k podání žaloby. Rozšířit žalobu o další žalobní body lze podle § 71 odst. 2 s. ř. s. jen ve lhůtě pro podání žaloby. Dle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovením nebo jiným zákonem stanoveným způsobem.

VII. Závěr a náklady řízení

Soud z uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení dle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, který bude v dalším řízení podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným právním názorem soudu vázán.

V dalším řízení bude třeba, aby žalovaný přesvědčivě vysvětlil, proč považuje biologické hodnocení Ing. Mgr. M. P. za „chybné a zavádějící“, reagoval na žalobcovu námitku, že z hlediska ichtyologického průzkumu není rozhodné, zda MVE fungují nebo ne, ale zda jsou toky těmito zařízeními ovlivňovány, a své závěry podepřel adekvátními podklady. Stejně tak bude třeba, aby opatřil dostatečné důkazy pro své tvrzení, že se v případě záměru žalobce jedná o trvalé a dlouhodobě působící negativní zásahy do stávajícího biotopu zvláště chráněných druhů živočichů. Teprve pak bude moci přistoupit k vážení veřejných zájmů, které jsou v kolizi. Výše uvedené nedostatky nebylo možno zhojit

v řízení před soudem, neboť to není pokračováním správního řízení. Možnost dokazování před soudem nelze chápat jako možnost správního orgánu zhojit zásadní pochybení při zjišťování skutkového stavu. Z tohoto důvodu soud další dokazování, jehož se žalobce i žalovaný domáhali, neprováděl.

Ve věci soud rozhodoval bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalobce, soud mu proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil. Za tyto náklady je nutno považovat uhrazený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč a odměnu zástupce (§ 57 s. ř. s.). Zástupci byla přiznána odměna za tři úkony právní služby na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) v platném znění, ve výši 9 300 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a repliky). Výše hotových výdajů byla proto stanovena podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, taktéž za tři úkony právní služby, ve výši 900 Kč. Zástupci žalobce tedy náleží odměna a náhrada za poskytování právních služeb ve výši 10 200 Kč navýšená o 2 142 Kč, což je částka odpovídající dani, kterou je zástupce povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést jakožto plátce daně z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalovaný je povinen uhradit žalobci celkem částku 15 342 Kč, k čemuž mu byla stanovena přiměřená lhůta.

Soud zároveň v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. vyslovil, že osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 8. ledna 2018

Mgr. Lucie Trejbalová, v. r.
předsedkyně senátu